

UCHWAŁA NR 2524/20
Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 13 sierpnia 2020 r.

w sprawie przyjęcia informacji o stanie rekultywacji i zagospodarowania terenów pogórnich byłego wyrobiska siarkowego „Piaseczno”.

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz.U. 2019 r. poz. 512 z późn. zm) oraz § 140 pkt. 1 Statutu Województwa Świętokrzyskiego (Dz. Urz. Województwa Świętokrzyskiego z 2020 r. poz. 2612) uchwała się, co następuje:

§1

Przyjmuje się informację o stanie rekultywacji i zagospodarowania terenów pogórnich byłego wyrobiska siarkowego „Piaseczno”, o treści jak w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Kieruje się informację, o której mowa w §1 na posiedzenie Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska.

§3

Wykonanie Uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego.

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Marszałek Województwa

Andrzej Bętkowski

Informacja o stanie rekultywacji i zagospodarowania terenów pogórnicznych byłego wzrobiska siarkowego „Piaseczno”

W wyniku odkrywkowej eksploatacji siarki ze złóż „Piaseczno” (w latach 1956 – 1971 oraz piasków szklarskich do 1981r.) i „Machów” (w latach 1969 – 1992) powstały dwa wzrobiska górnicze:

- „Piaseczno” o powierzchni ok. 167 ha, woj. świętokrzyskie,
- „Machów” o powierzchni ok. 460 ha, woj. podkarpackie.

Eksploatację siarki prowadziło przedsiębiorstwo państwowe „Kopalnie i Zakłady Przetwórcze Siarki SIARKOPOL” w Tarnobrzegu.

W trakcie eksploatacji i po jej zakończeniu wzrobiska były odwadniane, w wyniku czego utworzyły się rozległe leje depresji w warstwach wodonośnych piętra czwartorzędowego i trzeciorzędowego. Po zakończeniu rekultywacji i odwadniania wzrobiska „Machów” obniżenie zwierciadła w warstwie trzeciorzędowej nie powoduje istotnych zmian środowiskowych. Szczególnie istotne są skutki wieloletniego i obecnego odwadniania wzrobiska „Piaseczno” w warstwie czwartorzędowej:

- powstanie leja depresji o powierzchni ok. 5 tys. ha (= 50 km²),
- zaprzestanie odwadniania wzrobiska „Piaseczno” skutkować będzie powrotem zwierciadła wody do stanu pierwotnego i powstaniem licznych rozlewisk i podtopień, co spowoduje znaczne szkody w obrębie terenów obecnie zabudowanych, sadów, gruntów rolnych oraz infrastruktury technicznej.

W 1986 r. niezlikwidowane wzrobisko w Piasecznie przekazane zostało Elektrowni im. T. Kościuszki S.A. w Połańcu z zamiarem wykorzystania do składowania odpadów paleniskowych. Z uwagi na protesty społeczne dot. składowania popiołów, zamiar nie został zrealizowany.

Rekultywację wzrobisk w kolejnych latach („Piaseczno” od 2004 - 2005 r.) prowadziła Kopalnia Siarki „Machów” z siedzibą w Tarnobrzegu, którą w 1994r. wydzielono z „Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki SIARKOPOL” w Tarnobrzegu. W 2007 r., na podstawie aktu komercjalizacji, Kopalnię przekształcono w spółkę Skarbu Państwa – Kopalnia Siarki „Machów” S.A. w Tarnobrzegu. W 2012 r. nastąpiła komunalizacja Kopalni Siarki „Machów” S.A. na podstawie umowy nieodpłatnego przeniesienia praw z akcji pomiędzy Skarbem Państwa, a Gminą Tarnobrzeg (Gmina Tarnobrzeg stała się właścicielem 100 % akcji Kopalni). Natomiast w 2013 r. Kopalnię postawiono w stan likwidacji.

Wzrobisko „Machów” zostało zrehabilitowane w kierunku zbiornika wodnego o charakterze rekreacyjnym, znanego obecnie jako Jezioro Tarnobrzesckie. Zarządza nim Gmina Tarnobrzeg. Prace przewidziane w pierwotnych programach skojarzonej rekultywacji obydwu wzrobisk (1997, 2003), w rejonie wzrobiska „Piaseczno” nie zostały jednak wykonane. Przyczyną był brak środków finansowych oraz brak prawa do terenu wzrobiska „Piaseczno”. Dopiero w 2004 i 2005 roku decyzjami Ministra Skarbu Państwa Kopalnię wyposażono w nieruchomości wchodzące w skład wzrobiska po kopalni „Piaseczno”.

Opracowany w 2007 „Program likwidacji zakładów górniczych Kopalni Siarki „Machów” S.A. na lata 2007 – 2013”, zatwierdzony decyzją Ministra Gospodarki z 14.02.2008 r., zakładał:

- likwidację wzrobiska „Piaseczno” z uwzględnieniem kierunku rekreacyjnego,
- uszczelnienie wzrobiska – izolację odsłoniętych warstw serii chemicznej,
- wyprofilowanie skarp przyszłego wzrobiska,

- wykonanie systemu melioracyjno – drenażowego oraz sieci kanalizacyjnej okolicznych miejscowości,
- wypełnienie zbiornika wodą do poziomu + 146 m n.p.m.,
- zrekultywowanie terenów bezpośrednio przyległych do zbiornika w kierunku zadrzewieniowo – łąkowym.

Aneks nr 2 z 2012 r. okres realizacji „Programu...” został przedłużony do 2015 r. Aneks nr 3 z 2013r. Kopalnia odstąpiła od realizacji systemu melioracyjno - drenażowego na terenach przyległych do wyrobiska „Piaseczno”, przyjmując założenie, że zadanie to wykonają gminy. Natomiast w aneksie nr 4 z 2015 r. jako wykonawców tego systemu w miejsce gmin wpisano „inne podmioty”, bez ich konkretnego określenia.

Kopalnia Siarki „Machów” S.A. w likwidacji posiada liczne opracowania, ekspertyzy, w tym aktualizację ekspertyzy z 2017 r., których celem jest ochrona terenów zagrożonych podtopieniami, przy napełnieniu wyrobiska „Piaseczno” do docelowej rzędnej 146 m n.p.m. W 2019 r. opracowała również „Program zabezpieczenia terenów przyległych do wyrobiska byłej kopalni siarki „Piaseczno” na lata 2021 – 2035”. Przyjęty w tych opracowaniach docelowy sposób zabezpieczenia terenów polega na wykonaniu systemu melioracyjnego w zasięgu leja depresji, obejmującego zlewnie o całkowitej powierzchni 51,7 km². Obszar meliorowany podzielono na 5 zlewni oddzielonych wododziałami. Głównym elementem odwodnienia i odprowadzenia wód powierzchniowych będą rowy melioracyjne sieci podstawowej w poszczególnych zlewniach (obszarach), z których wody grawitacyjnie będą kierowane do Wisły (i/lub za pomocą 5 przepompowni w przypadku wysokiego stanu Wisły). Rowy sieci podstawowej przebiegać będą najniższymi miejscami terenu, po dotychczasowych trasach. Całkowita długość rowów głównych w 5 zlewniach wynosi 32,6 km. Dla obszarów obejmujących grunty rolne i sady, podstawowy system melioracyjny może wymagać rozszerzenia o sieć szczegółową, którą utworzą otwarte rowy drugorzędne i drenaż. Całkowity koszt robót w „Programie ...” oszacowano na 190 000 mln zł. Dokumenty projektowe zakładają etapowe napełnianie wyrobiska „Piaseczno” od rzędnej 139 m n.p.m. do 146 m n.p.m. w skojarzeniu z wyprzedzającą (etapowo) budową podstawowego systemu melioracyjnego oraz wynikami monitoringu zwierciadła wód podziemnych w zasięgu leja depresji.

Według Kopalni Siarki „Machów” S.A. w likwidacji z siedzibą w Tarnobrzegu rekultywacja gruntów wyrobiska końcowego byłej Kopalni Siarki „Piaseczno” została zakończona. Robotami rekultywacyjnymi objęto tereny o łącznej powierzchni 209,96 ha, w tym:

- 164,05 ha w kierunku wodnym o charakterze rekreacyjnym,
- 45,91 ha w kierunku zadrzewieniowo – łąkowym,

(gmina Łoniów: obręb Chodków Nowy, Chodków Stary, Piaseczno, Przewłoka, oraz gmina Koprzywnica: obręb Krzcin).

Aktualnie prowadzona jest postępowanie odwoławcze dotyczące rekultywacji wyrobiska „Piaseczno”, gdyż Starosta Sandomierski decyzją z dnia 05.05.2020 r. znak: RO.6122.5.2018 odmówił uznania jego rekultywacji za zakończoną, m.in. z uwagi na fakt, że zbiornik nie został napełniony wodą do rzędnej 146 m n.p.m.. Decyzja ta została utrzymana w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach decyzją z dnia 02.07.2020 r. Jednocześnie należy dodać, że w toku postępowania administracyjnego Burmistrz Miasta i Gminy Koprzywnica oraz Wójt Gminy Łoniów negatywnie zaopiniowali wniosek Kopalni Siarki Machów” S.A. w likwidacji o uznanie rekultywacji wyrobiska „Piaseczno” za zakończoną.

Nadal nie został natomiast wykonany system melioracyjno-drenażowy mający na celu ochronę i zabezpieczenie przed podtopieniami terenów przyległych do wyrobiska (w zasięgu leja depresji). Obecnie, do czasu wybudowania sieci rowów podstawowych, zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym Starosty Sandomierskiego, utrzymywany jest poziom wody w zbiorniku na rzędnych 138 – 139 m n.p.m., co skutecznie zabezpiecza tereny przyległe do zbiornika przed podtopieniami. Zabezpieczenie to prowadzone jest poprzez:

- odprowadzanie wód nadmiarowych z wyrobiska do Wisły w celu utrzymania lustra wody w wyrobisku na rzędnych 138 -139 m n.p.m.,
- utrzymanie systemu odwodnienia, czyszczenie rowu, monitoring, opracowanie dokumentacji projektowych i ekspertyz, utrzymanie efektu ekologicznego zrehabilitowanych terenów.

Od 2016 r. działania wykonywane po zakończeniu prac w wyrobisku górniczym finansowane są na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2013 r. o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1771). Zgodnie z ustawą rozwiązanie to jest przewidziane do końca 2020 r.

Mając powyższe na uwadze Marszałek Województwa Świętokrzyskiego wystąpił do Ministra Aktywów Państwowych z prośbą o dalsze finansowanie odwadniania wyrobiska „Piaseczno”. W odpowiedzi na to wystąpienie Pan Maciej Małecki Sekretarz Stanu w Ministerstwie Aktywów Państwowych pismem z dnia 02.06.2020 r. poinformował, że:

- projekt ustawy o zmianie ustawy o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów został już przekazany do uzgodnień resortowych,
- w projekcie zostało ujęte finansowanie dalszych prac prowadzonych w rejonie wyrobiska „Piaseczno”.

Projekt ten, zarówno w wersji z dnia 20.04.2020 r., jak i z 16.07.2020 r., przewiduje dalsze finansowanie Kopalni Siarki „Machów” w likwidacji w latach 2021 – 2027. Według uzasadnienia do projektu z 20.04.2020 r. dofinansowanie miało wynosić 10 000 – 12 500 mln zł rocznie, tj. 82 500 mln zł łącznie – na odwadnianie wyrobiska oraz budowę nowoczesnej przepompowni wraz z kolektorem odprowadzającym wodę do Wisły. Natomiast według uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 16.07.2020 r. dofinansowanie ma wynosić 5000 mln zł rocznie, tj. 35 000 mln zł w latach 2021 - 2027.

Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy – temat rekultywacji wyrobiska „Piaseczno” był również przedmiotem dyskusji Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Jednocześnie w uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że doprowadzenie do skutecznego zakończenia, trwającego od wielu lat procesu likwidacji górnictwa siarki, wymaga zaangażowania wszystkich zainteresowanych tematem instytucji. Wciąż trwają poszukiwania docelowego rozwiązania, zapewniającego realizację niezbędnych prac, przy udziale samorządów lokalnych, PGW Wody Polskie oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Jednak z uwagi na skomplikowany charakter sprawy, tj. problemy własnościowe oraz brak środków na sfinansowanie systemu melioracyjno-drenażowego, wypracowanie skutecznego rozwiązania, dającego podstawy formalno-prawne do skoordynowania działań jest bardzo trudne.

W uzasadnieniu do projektu ustawy rozważane są 3 warianty rozwiązania problemu, tj.:

- I. realizowanie przez KS „Machów” S.A. w likwidacji zadań na dotychczasowych zasadach (tj. utrzymanie lustra wody na rzędnych 138 – 139m n.p.m), co zabezpiecza tereny przyległe do wyrobiska, ale jest rozwiązaniem docelowo nieefektywnym, gdyż Starosta Sandomierski nie wyda decyzji o zakończeniu rekultywacji na tym obszarze,

- II. zaprzestanie finansowania zadań z budżetu państwa, co doprowadzi do podtopień na terenach, gdyż w sposób naturalny dojdzie do podniesienia poziomu lustra wody w wyrobisku,
- III. budowa nowoczesnej pompowni wraz z kolektorem odprowadzającym wody nadmiarowe oraz odtwarzaniem rowów odwadniających związanych z odbudową systemu melioracji, co umożliwi podnoszenie poziomu lustra wody w wyrobisku co 1m do docelowej rzędnej +146 m n.p.m. w wyrobisku, a w efekcie doprowadzi do zakończenia procesu rekultywacji i wydania decyzji przez Starostę Sandomierskiego.

W uzasadnieniu do projektu ustawy odniesiono się także do sprawy przedłożonego w 2019r. przez KS „Machów” S.A. w likwidacji „Programu zabezpieczenia terenów przyległych do wyrobiska byłej kopalni siarki „Piaseczno” na lata 2021 – 2035”, zawierającego kompleksowe rozwiązanie problemu, w tym wypełnienie wodą wyrobiska Piaseczno. Program ten nie został jednak zaakceptowany z kilku względów:

- 1) przedłożona przez KS „Machów” S.A. w likwidacji opinia prawna poddaje w wątpliwość obowiązek budowy systemu odwodnienia nieruchomości przylegających do wspomnianego zbiornika wodnego. Do 2034r. KS „Machów” S.A. ma obowiązek utrzymywania poziomu zbiornika wodnego w oparciu o rzędą 138,0-139,0 m n.p.m.. Obowiązek budowy systemu odwodnienia przewidywało dawne pozwolenie wodnoprawne (29.02.2006r.), tyle że z powodu wydania go przez organ niewłaściwy w sprawie Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej stwierdził jego nieważność ((29.10.203r.). Z kolei *Program likwidacji zakładów górniczych Kopalni Siarki Machów S.A.* (z aneksami), w pierwotnej wersji, jednoznacznie zakładał odwodnienie terenu przyległego, a wyłączenie pompowania miało nastąpić dopiero po zabezpieczeniu przed podtopieniami (a więc po wykonaniu systemu melioracyjnego). Jednakże w związku z tym, że NFOŚiGW odmówił finansowania systemu melioracyjno-drenażowego, odstąpiono w *Programie* od jego budowy.
- 2) funkcjonowanie systemu melioracyjnego wiąże się z kosztami (remonty, koszty eksploatacji itd.), które muszą być ponoszone przez czas nieoznaczony. Nie mogą być one ponoszone z własnych środków KS Machów S.A., zwłaszcza że została ona postawiona w stan likwidacji (a w konsekwencji nie ma przeszkód do tego, by przestała ona istnieć jako podmiot prawa), a w dodatku nie ponosi osobistej odpowiedzialności za zmiany stosunków wodnych.
- 3) minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalni (wcześniej minister właściwy do spraw gospodarki) nie dysponował w swoim budżecie środkami, które mogłyby zostać przeznaczone na finansowanie systemu melioracyjno-drenażowego.

W związku z powyższym, projektodawca proponuje pozostawienie możliwości dalszego finansowania zadań realizowanych przez KS „Machów” S.A. w likwidacji, do czasu przedłożenia przez podmiot, uzgodnionego ze stroną samorządową i ewentualnie Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie *Programu*, który wskaże nie tylko szacunkowe koszty i terminy realizacji przedsięwzięcia w postaci budowy systemu melioracyjno-drenażowego, ale również rozwiązania prawne dla podmiotu, który system zbuduje oraz dla podmiotu, który będzie odpowiedzialny za jego utrzymanie i eksploatację po zakończeniu budowy. Ponadto da gwarancję, że po jego zrealizowaniu proces rekultywacji zostanie uznany za zakończony, a co za tym będzie możliwe zakończenie finansowania działalności KS „Machów” S.A. w likwidacji ze środków z budżetu państwa.

Dodać również należy, że NFOŚiGW odpowiadając na pismo Ministerstwa Energii z 2019r. w sprawie rozważenia możliwości finansowania ze środków NFOŚiGW zadań wynikających z „Programu zabezpieczenia terenów przyległych do wyrobiska byłej Kopalni Siarki „Piaseczno” na lata 2021-2035” poinformował, że finansowanie przez NFOŚiGW prac likwidacyjno-rekultywacyjnych na terenach zdegradowanych przez górnictwo siarki zakończyło się 31.12.2016 r. Minister Energii, sprawujący ustawowy nadzór nad przebiegiem likwidacji zakładów górniczych, potwierdził wykonanie całego przedsięwzięcia, uznając je za zakończone, a zatem obowiązek finansowania prac likwidacyjno-rekultywacyjnych nałożony na NFOŚiGW ustawą o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki został zrealizowany. NFOŚiGW wskazał również, że w związku z eksploatacją złoża siarki, w zasięgu leja depresji doszło do osuszenia gruntów i lokalne władze dokonały zmiany zagospodarowania tych terenów, które nie uwzględniało tymczasowości korzystnych stosunków wodnych. Wykonanie systemu melioracyjno - drenażowego na terenach położonych wokół wyrobiska Piaseczno nie było zatem możliwe do sfinansowania, gdyż prace te nie miały znamion prac likwidacyjnych i rekultywacyjnych. Na podstawie przeglądu swoich programów NFOŚiGW uznał, że obecnie finansowanie tego rodzaju przedsięwzięć nie jest możliwe. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę istotność problemu, NFOŚiGW może rozważyć ewentualną zmianę ofert programowej, ale sama zmiana oferty nie rozwiąże powstałego problemu.

Z informacji o wynikach kontroli NIK (styczeń 2018r.) wynika m.in., że:

- komunalizacja Spółki Skarbu Państwa (2012r.) odbyła się z naruszeniem prawa, ponieważ działalność prowadzona przez Spółkę na terenie innych gmin, wykluczała możliwość przekazania jej w całości Gminie Tarnobrzeg. Gmina Tarnobrzeg poprzez Spółkę otrzymała zarówno tereny należące do byłej kopalni „Machów” w rejonie Tarnobrzega, jak i tereny po kopalni „Piaseczno”, a tym samym zadanie likwidacji i rekultywacji wyrobiska „Piaseczno”, zlokalizowanego na terenie innych gmin i województwa, tj. gmin Łoniów i Koprzywnica w województwie świętokrzyskim,
- cele określone w „Programie...” nie zostały osiągnięte, głównie z powodu braku skojarzonej rekultywacji wyrobisk „Machów” i „Piaseczno”, nieobjęcia rekultywacją całego terenu objętego oddziaływaniem wyrobiska „Piaseczno”, oraz odstąpienia przez Kopalnię, za zgodą właściwego Ministra, od wykonania systemu melioracyjno-drenażowego,
- celowe jest podjęcie działań dla odzyskania przez Skarb Państwa nadzoru właścicielskiego nad Kopalnią, w tym zakresie, w jakim podmiot ten zobowiązany jest do przeprowadzenia rekultywacji wyrobiska „Piaseczno”,
- skala stwierdzonych problemów wskazuje, że Skarb Państwa powinien zainicjować prace nad opracowaniem optymalnego, docelowego programu rekultywacji terenów pogórnicznych przy udziale ekspertów i wszystkich zainteresowanych stron, w tym samorządów gminnych i województwa, Kopalni, RZGW, OUG w Kielcach, Agencji Rozwoju Przemysłu Oddział w Katowicach, strony naukowo-badawczej i projektowej oraz właścicieli gruntów przyległych do wyrobiska „Piaseczno” i władających składowiskiem wewnętrznym,
- zapewnienie *ustawą o dotacji przeznaczony dla niektórych podmiotów* środków w wysokości gwarantującej zakończenie niezbędnych prac, w tym wykonanie systemu melioracyjno-drenażowego, jest warunkiem rozwiązania problemów związanych z rekultywacją wyrobiska „Piaseczno”.

W przedmiotowym zakresie Kopalnia Siarki „Machów” S.A. w likwidacji z siedzibą w Tarnobrzegu wskazuje m.in., że:

- podejmowała liczne działania celem uzyskania dalszych wytycznych w zakresie rekultywacji obszarów i jej finansowania oraz pozyskania środków na dalsze prace lub prowadzone odwadnianie wyrobiska,
- informowała organy rządowe i samorządowe o istnieniu zagrożeń, o statusie, roli i celu powstania spółki, o braku rozstrzygnięć i decyzji organów rządowych co do podstaw i źródeł dalszego finansowania Spółki, o braku możliwości finansowania realizacji z dostępnych funduszy,
- zakres działań statutowych Spółki wynika z celu dla którego została utworzona przez Skarb Państwa i dla którego podmiot ten został wyposażony w pogórnice grunty przeznaczone do rekultywacji na skutek zdegradowania ich przez państwowy przemysł siarkowy (gdy system melioracyjno-drenażowy powinien być wykonany na gruntach dla których Spółka nie posiada żadnych uprawnień),
- Spółka nie wydobywała kopalini i nie prowadziła żadnego zakładu górnictwa – powierzono jej jedynie niektóre czynności likwidacyjne, ostatnio związane z rekultywacją wyrobisk, odwadnianiem terenów po byłej kopalni „Piaseczno”,
- Spółka jest jedynie wykonawcą zadań powierzonych (nie własnych), gdy zostanie zapewnione finansowanie,
- Spółka stoi na stanowisku, iż musi nastąpić odpowiednia korekta programu dotycząca zabezpieczenia finansowania dla Spółki, o ile to ona miałaby być dalej realizatorem programu państwa, przyjętego we właściwym trybie zgodnie z *ustawą z dnia 14 lipca 2000r. o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki* (t.j. Dz.U. 2016 r., poz. 1752), bądź powierzenia innemu podmiotowi (spółki wodne, PGW Wody Polskie) lub podmiotowi utworzonemu w odpowiedniej formie, z udziałem podmiotów samorządu terytorialnego i Skarbu Państwa,
- dotychczas finansowanie likwidacji, rekultywacji i odwadniania odbywało się głównie ze środków publicznych, a w niewielkiej części ze środków, które uzyskiwała w ramach swoich przychodów,
- zgodnie z *ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (t.j. Dz.U. 2020 r., poz. 713), jak też innymi regulacjami, gmina Tarnobrzeg nie ma żadnego tytułu prawnego do objęcia finansowaniem wskazanych do rekultywacji obszarów, przez zwiększenie jej kapitału dla melioracji na terenie innych gmin, w innym województwie. Dlatego też w sytuacji, gdy pod koniec roku 2020 wygaśnie finansowanie ze środków publicznych zabezpieczonych w ramach *ustawy o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów* (t.j. Dz.U. 2019, poz. 1771) i nie dokona się zmiany programów rekultywacji, to może zajść sytuacja, że nastąpi utrata płynności przez Spółkę, a więc brak możliwości realizacji zobowiązań, i tym samym wystąpi obowiązek ogłoszenia przez nią upadłości.

Podsumowanie:

- W zakresie zabezpieczenia i rekultywacji terenów po eksploatacji siarki lub odwadniania wyrobiska „Piaseczno” Województwo nie pełni żadnych funkcji właścicielskich, nadzorczych czy administracyjnych. W przypadku wyrobiska „Piaseczno” należy jednak uwzględnić skutki społeczne wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów objętych jego oddziaływaniem.

- Prace mające na celu pełne zabezpieczenie i rekultywację terenów po zaniechaniu eksploatacji siarki przez przedsiębiorstwo państwowe w byłej kopalni „Piaseczno” nie zostały zakończone. Nie został wykonany system drenażowo – melioracyjny wraz z uregulowaniem gospodarki wodno - ściekowej na terenach przyległych do wyrobiska „Piaseczno” co skutkuje koniecznością dalszego odwadniania wyrobiska i ponoszeniem kosztów na ten cel.
- Środki na odwadnianie wyrobiska są zapewnione do końca 2020 r. W Ministerstwie Aktywów Państwowych przygotowany został projekt ustawy o zmianie ustawy o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów, który przewiduje dalsze finansowanie Kopalni Siarki „Machów” S.A. w likwidacji w latach 2021 – 2027. Według uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 16.07.2020r. dofinansowanie ma wynosić 5 000 mln zł rocznie, tj. 35 000 mln zł w latach 2021 – 2027.
- Projektodawca proponuje pozostawienie możliwości dalszego finansowania zadań realizowanych przez KS „Machów” S.A. w likwidacji, do czasu przedłożenia przez podmiot, uzgodnionego ze stroną samorządową i ewentualnie Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie *Programu*, który wskaże nie tylko szacunkowe koszty i terminy realizacji przedsięwzięcia w postaci budowy systemu melioracyjno-drenażowego, ale również rozwiązania prawne dla podmiotu, który system zbuduje oraz dla podmiotu, który będzie odpowiedzialny za jego utrzymanie i eksploatację po zakończeniu budowy. Ponadto da gwarancję, że po jego zrealizowaniu proces rekultywacji zostanie uznany za zakończony, a co za tym będzie możliwe zakończenie finansowania działalności KS „Machów” S.A. w likwidacji ze środków z budżetu państwa.
- NFOŚiGW uznał, że również obecnie finansowanie tego rodzaju przedsięwzięć nie jest możliwe. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę istotność problemu, NFOŚiGW może rozważyć ewentualną zmianę ofert programowej. Sama zmiana oferty Funduszu nie rozwiąże jednakże powstałego problemu.
- W przypadku braku systemu melioracyjno – drenażowego, szkody wynikające z podtopień oraz zagrożeń podtopieniami wystąpią na obszarze:
 - ok. 11,3 km² (głębokość do zwierciadła wody 0,0 - 0,5 m, rozlewiska),
 - ok. 31,0 km² (w obrębie leja depresji = 50 km², głębokość do zwierciadła wody do 1,0 m, łącznie z obszarem rozlewisk).
- W przypadku wykonania systemu melioracyjno – drenażowego szkody praktycznie nie ujawnią się, a płytkie zaleganie zwierciadła wody może zająć powierzchnię ok. 1,6 km². Natomiast o stałym bądź okresowym występowaniu obszarów rozlewisk i podtopień decydować będzie rzeczywiste natężenie opadów i czas ich trwania oraz lokalna deniwelacja terenu.